

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 8:

Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel fra Jyllands-Posten den 28. januar 1999: »Politiet: Ny lov om prostitution bliver svær at administrere«, herunder politimester Jørgen Ilums udtalelser om, at det kan blive vanskeligt at bevise, hvornår der er tale om forretningsmæssig handel med sex, hvis begge parter hævder, at der var tale om en engangsforestilling.

Svar:

I den pågældende avisartikel citeres formanden for Politimesterforeningen for at udtale, at lovforslaget er et rigtigt skridt at tage, men at det i nogle sager om overtrædelse af bestemmelsen om kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år (lovforslagets § 1, nr. 2 og 3) vil kunne blive vanskeligt for anklagemyndigheden at bevise, at forholdet er begået som led i prostitution. Som eksempel nævnes tilfælde, hvor kunden og den mindreårige forklarer (i strid med sandheden), at den mindreårige kun i enkeltstående tilfælde tager betaling for seksuelle ydelser.

Det anføres i artiklen, at kunden efter den foreslåede bestemmelse kun kan straffes, hvis den prostituerede »ernærer sig fuldt ud ved at tage imod penge for sex«. Dette er ikke korrekt, jf. bestemmelsens ordlyd (»...der helt eller delvis ernærer sig ved...«). Som anført i lovforslagets bemærkninger, vil bestemmelsen kunne anvendes, selv om prostitutionen ikke er den mindreåriges hovedindtægtskilde. Der skal være tale om, at den mindreårige på en mere regelmæssig måde leverer seksuelle ydelser mod betaling, men en kunde vil efter omstændighederne kunne straf-

fes, selv om denne virksomhed fra den mindreåriges side kun har stået på i kort tid.

Som nævnt i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 5, vil kunden i tilfælde, hvor der er tale om en mindreårigs »debutaften« som prostitueret, kunne straffes for såkaldt putativt forsøg, hvis vedkommende tror, at den mindreårige allerede i en vis kortere tid helt eller delvis har ernæret sig ved prostitution. Strafferammen for forsøg er den samme som for et fuldbyrdet forhold.

I praksis må sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse afgøres på grundlag af en konkret bedømmelse af samtlige relevante omstændigheder. Skulle det forekomme, at den mindreårige i strid med sandheden forklarer, at han eller hun aldrig tidligere har modtaget betaling for en seksuel ydelse, eller kun har gjort det i nogle få, enkeltstående tilfælde, vil der f.eks. kunne være mulighed for at føre andre vidner. Der vil også kunne lægges vægt på de konkrete omstændigheder, hvorunder forholdet er begået (den seksuelle ydelse er leveret på et bordel eller under bordellignende forhold, den mindreårige har »trukket« på gaden osv.).

Det kan dog naturligvis ikke på forhånd afvises, at der vil kunne opstå bevisproblemer i visse sager, hvor ingen af de involverede parter afgiver sandfærdige forklaringer. Herved adskiller den foreslåede bestemmelse sig imidlertid ikke fra en række andre bestemmelser i straffeloven herunder de bestemmelser om straf for bagmandsvirksomhed, hvorefter det er en del af gerningsindholdet, at bagmandsvirksomheden udøves i forhold til en person (personer), som driver erhverv ved prostitution (straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2 (2. led), og § 229, stk. 1 (2. led) og 2).